

BOLSTER-BODE

Jong Nederland Diessen
Seizoen 2014-2015 – JULI – KAMP

BOLSTER BODE

Het is geen vaas die je na een val kunt lijmen. Geen kat waar bij je vanuit mag gaan dat hij altijd wel weer op zijn pootjes terecht komt. Het is niet de auto die je 7 dagen leent en dan met een deukje terug brengt na de verzekering te hebben gebeld.

Nee, wat wij mee krijgen op kamp, is het waardevolste wat een ouder mee kan geven, hun kind.

Uniek, mooi om wie ze zijn, kwetsbaar en sterk. Elk jaar weer hebben ouders het vertrouwen in ons om van zondag tot vrijdag te zorgen voor hun kind. Hoe kun je uitdrukken hoe dankbaar je daar voor bent?

In een week maak je dingen mee met hun kind die ze (hopelijk) nog de rest van hun leven koesteren als mooie, grappige en leerzame momenten.

De heimwee die overwonnen word,
de soep die toch eigenlijk wel lekker is...als je maar er van proeft,
de gekke dansjes en liedjes die maar niet uit de hoofdjes willen gaan en ons herinneren
aan kamp,
de spellen, de wandeltocht, de vang de luchtkusjes, het droom/slaapzand.....

Op ons "eilandje" waar geen ouders komen, hebben we geduld gehad, gelachen, geleerd en genoten van en met hun kinderen.

Vrijdag ochtend is het eiland geen eiland meer. Ouders staan, soms met de tranen bijna in de ogen, de kinderen te begroeten en de geur van een week kamp op te snuiven ;-).

Kinderen houden zichzelf groot, zijn moe, maar zullen het niet snel toe geven. De was gaat mee de auto in en het waardevolste stapt achter in (om als een blok in slaap te vallen op de achterbank). Trots, blij om elkaar weer te zien en opgelucht dat het goed gegaan is. Hoewel het betekent dat het kamp er weer op zit (BALEN, wie heeft dat bedacht dat er in de vakantie geen Jong Nederland is...) is het ook het moment om je gelukkig te voelen.

Op naar het nieuwe Jong Nederland seizoen. Dank je wel leden, dank je wel ouders, dank je wel Jong Nederland collega's.

In deze Bolster Bode staan wat verslagen, foto's en "dingetjes" van kamp wat iedereen heeft aangeleverd. Wellicht kijk je er over zelfs 10 jaar nog even naar terug en krijg je het kampgevoel dan weer even terug!

Op naar het nieuwe seizoen en het volgende kamp!

De kampfoto's zijn te vinden op: fotoalbum.eu/jndknerten

KONING VAN KATOREN KAMP

Deelnemers

Bosbengels

1. Puck Reijrink
2. Sil Reijrink
3. Vigo van Korven
4. Job Bolenius
5. Tom de Wit
6. Bram de Wit

Frekkels

1. Tim Linnemans
2. Cathelijn Molenshot
3. Suus Kerkhofs
4. Jan Rijnbeek
5. Siem de Kroon
6. Roel Reijrink
7. Lynn v Riel
8. Bart v Gool
9. Sofie v Gool
10. Sem Oppermans
11. Lola Nouwens
12. Mirthe de Wit
13. Boet Vingerhoets
14. Eva Vingerhoets

Knerten

1. Amber Wieskamp
2. Nadine vd Wal
3. Lynn Batterman
4. Rafke Gijsman
5. Britt Moors
6. Iris Roozen
7. Kim v Dal
8. Anne Rijnbeek
9. Tara Kerkhofs
10. Yente Roozen
11. Tigo Roozen
12. Jesper Molenschot
13. Romy de Kok
14. Esmee van Korven
15. Lauren Raap
16. Marieke Vingerhoets
17. Femke Rommen
18. Geert vd Schoot

De koning van Katoren is een boek geschreven door Jan Terlouw. In het boek wordt Stach 7 proeven doen als koning van Katoren te kunnen worden. Het verhaal van ons kamp is wel wat aangepast. Hier volgt een korte samenvatting van het boek. Op de avond dat de koning van Katoren overlijdt, wordt er een jongetje geboren: Stach. De dag na zijn geboorte valt zijn vader uit de vlaggenmast en overlijdt ook. Zijn moeder schrikt hier zo van dat zij de kraamvrouwenkoorts niet overleeft. Vanaf nu zal de oom van Stach (Gervaa) voor hem gaan zorgen. Er werd geen nieuwe koning benoemd. En op een avond droomde Gervaa dat Stach de koning van Katoren was. Gervaa haalde Stach over om aan de ministers te vragen wat je moest doen om koning van Katoren te worden. Het antwoordt hierop was dat hij 7 opdrachten moest vervullen. Als dat hem niet lukte zou dat zijn dood betekenen. Stach ging hiermee akkoord. Hij kreeg zijn eerste opdracht: Maak een eind aan het geschreeuw van de vogels van Decibel. Stach had nog nooit van die vogels gehoord. Hij ging met volle moed op weg. Zodra hij aankwam in het stadje vroeg hij de weg, maar niemand hoorde hem. Ze hadden ook nog rare kleppen op. Haastig roep een vrouw hem binnen. Ze legt uit dat de vogels van Decibel zo'n ontzettend lawaai maken dat je doof kan worden van hun geschreeuw. Zij geeft Stach ook een paar oorkleppen. De burgemeester van Decibel legt alles uit over de vogels van Decibel. Na een aantal dagen is Stach al een heleboel te weet gekomen. Hij heeft ook een idee. Hij koopt een toongenerator met extra grote luidsprekers. Zodra de vogels boven het stadje vliegen zet hij de toongenerator aan. De vogels proberen boven het geluid van het apparaat uit te komen. Telkens zet Stach het apparaat op een hogere toon. Totdat de stembanden van alle beestjes zijn geknapt. Ze konden geen geluid meer maken. Het was feest in Decibel. Stachs eerste opdracht was geslaagd. Opdracht twee was: Hak in Wapenfelt de granaatappelboom om. In de trein naar Wapenfelt komt Stach de dochter van de burgemeester tegen: Horizon. Zij vertelt alles over de granaatappelboom. Aan de boom groeien in plaats van appels granaten. Als die granaten van de boom op de grond vallen geeft dat een daverende explosie. Stach wordt tijdens een bezoekje aan de granaatappelboom door een granaat geraakt. Hij moet in bed blijven om te genezen. In bed bedenkt Stach een plan. Hij zorgt ervoor dat de kruifabriek (die bij de granaatappelboom in de buurt staat) stopt met het produceren van kruut. Omdat er dan geen gevaarlijke stoffen (kruut) uit de schoorsteen van de fabriek de lucht in verdwijnt, groeien er weer gewone appels aan de boom. Zo kon de boom worden omgehakt. Opdracht twee was ook geslaagd. En Stach had een nieuw vriendinnetje: Horizon. Ze beloven contact te houden. Stach zijn derde opdracht is de draak van Smook te doden. Deze draak heeft zeven koppen. Als je alle zeven kippen er afhakt groeien ze alle zeven weer aan. Zodra Stach aankomt in Smook merkt hij al wat een vieze lucht er daar is. Je kunt door de viezigheid de zon niet eens zien! Iedereen rijdt daar in vreemde karretjes en iedereen heeft haast. Overal staan prachtige huizen. Dit komt omdat iedereen (zo hoort hij later van de burgemeester) hier zo hard werkt dat ze allemaal ontzettend rijk zijn. Na kennisgemaakt te hebben met de burgemeester en een aantal bewoners van Smook weet Stach alles over de draak van Smook. De viezigheid in de lucht is de adem van de draak. Ook krijgt hij nog een mooie liefdesbrief van Horizon. Een paar dagen later gaat Stach op weg naar de draak met als enige wapen een geweer met 1 kogel. Zodra hij de draak ziet, en de draak hem, schiet hij. Een wonder: Hij schiet raak. De draak spat uit elkaar. De lucht wordt weer schoon. En ook Stach's derde opdracht is geslaagd. De ministerraad is erg boos dat Stach nu al drie opdrachten heeft voltooid. Zij bedenken een nog moeilijkere opdracht. Hij moet een eind maken aan de schuifelende kerken van Uikumene. In Uikumene zijn twaalf kerken. Deze kerken kunnen heel langzaam schuifelen. Ze kunnen alleen vooruit, dus niet achteruit. De bewoners van Uikumene hebben hier erg veel last van, want als een kerk bijvoorbeeld een huis tegenkomt, schuifelt hij daar zonder pardon overheen. Stach weet dat de kerken op een speciale manier gestuurd kunnen worden. Ook weet hij dat het sturen niet altijd goed gaat. Toch bedenkt hij een plan waarbij het sturen een grote rol speelt. Hij zorgt ervoor dat alle kerken op hetzelfde tijdstip, op dezelfde plek bij elkaar komen. Het plan wordt uitgevoerd. Zodra alle kerken bij elkaar komen duwen ze tegen elkaar, daardoor kunnen ze niet meer bewegen. Van de twaalf kerken wordt 1 kerk gemaakt. Nu heeft Uikumene de grootste kerk ooit. En Stach zijn vierde opdracht is ook geslaagd. De ministerraad heeft nu iets verschrikkelijks bedacht: Opdracht 4a. Stach moet van de bovenste omloop van de St.-Aloisius afspringen. Iets wat Stach nooit zal doen. Kim leest in de krant dat Stach een opdracht 4a krijgt. Ze gaat ook meteen naar Wiss (Stach woont in Wiss) toe om Stach te helpen. Stach durft niet van de St.-Aloisius af te springen, maar hij gaat wel naar alle mensen die daar zijn om hem toe te juichen, om uit te leggen waarom hij niet springt. Hij weet niet dat Kim een plannetje heeft bedacht. Zij heeft ervoor gezorgd dat iedereen die naar Stach komt kijken 1 of meer kussens mee neemt. Van die kussens wordt een hele grote stapel gemaakt. Zodra Stach bij de St.-Aloisius aankomt ziet hij alle kussens en hij springt. Opdracht 4a is gelukt. En Stach kan nog een paar dagen genieten bij Gervaa en van zijn Kim. Stach krijgt een brief waar zijn (5^e) opdracht in staat: Genees de knobbelneuzen in Afzette-Rije. Stach gaat de uitdaging tegemoet. Afzette-Rije is een hele arme stad. Al snel komt Stach er achter hoe dat komt. De neuzen die hij moet genezen zijn geen normale neuzen. Zo heb je de rode koolneus, de bloemkoolneus, de paddestoelneus, de uierneus, de oorneus, de rabarberneus, te veel om op te noemen. De enige die de neuzen kunnen genezen zijn de H.H. Tara's. Zij komen op bezoek en geven je een zalfje. Ze zijn alleen ontzettend duur. Ze kosten een tientje per woord dat ze bij een bezoek uitspreken. En je moet ook nog eens voor het zalfje betalen. Stach komt een meisje, Irma, tegen. Zij heeft een paddestoelneus. Zij vertelt hem dat de zalfjes nu niet meer werken. En als ze dat wel deden zou je een emmer zalf nodig hebben en dat kost veel te veel. Stach vraagt aan iedereen die zalf gebruikt of ze de overgebleven zalf aan hem wilde geven. Na een paar dagen heeft Stach een hele pot vol en die geeft hij aan Irma. Hij vraagt of ze iedere avond haar neus hiermee in wil smeren. En ja de zalf werkt. De neus van Irma krimpt heel langzaam. Irma zorgt er voor dat Stach een echte Tara wordt. Hij krijgt een kostuum van de toneelclub, en hij wordt goed opgemaakt. Stach zorgt er voor dat hij te zien krijgt hoe het zalfje wordt gemaakt. Er zit gewoon mosterd, wijnazijn, bloem, slaolie en veengrond in. Stach gaat deze spullen kopen en laat aan alle bewoners van Afzette-Rije zien hoe je zo'n zalfje maakt. De Tara's moeten voor straf alles waar de inwoners voor betalen het drie dubbele betalen, tot zij in net zulke arme huizen wonen als de inwoners van Afzette-Rije nu. Stach's vijfde opdracht is ook geslaagd. Stach zijn zesde opdracht is: Vernietig de tovenaars van Ekilibrië. De tovenaars van Ekilibrië heet Pantaar. Iedere avond bezoekt hij 1 huis. Je weet nooit van tevoren welk huis. Soms is hij er de vorige week ook al geweest. Bij sommige huizen is hij al 100 jaar niet geweest. Hij belt aan. Er wordt opengedaan. En hij vraagt om een aalmoes, maar je moet hem ook een offer brengen. Iets wat je missen. Pantaar voelt of je echt iets dierbaars weggeeft. Als je dat niet doet neemt hij bijvoorbeeld je hond, al je geld, je fotoalbum of nog erger. En als je je verzet verandert hij je in een gangklok. Op een dag wordt er bij de burgemeester aangebeeld. Zij bezit helemaal niets en geeft Pantaar haar portemonnee. Pantaar schudt zijn hoofd en gaat naar binnen. Daar ziet hij Stach zitten. Pantaar neemt Stach mee. In de bergen aangekomen gaan ze een grot binnen. Pantaar wil Stach in het vuur duwen, maar Stach haalt hem over om eerst nog even met hem te praten. Pantaar vertelt dat het vuur elke avond met iets dierbaars gevoed moet worden. Gebeurt dit niet dan zal Ekilibrië in de grond verzinken. Maar als iemand zich vrijwillig in het vuur stort dan zal het vuur honderd maal honderdduizend jaar zonder andere offers blijven branden. Stach belooft dat als de tovenaars hem nu laat gaan hij morgen zichzelf vrijwillig in het vuur zal storten. Pantaar twijfelt want hij moet dan weer een offer gaan halen en hij gelooft niet dat Stach terug zal komen, maar toch stemt hij in. Maar de volgende dag zit Stach wel bij de grot. Pantaar is verbaasd en gaat met Stach de grot in. Stach vraagt hem waarom hij niet veel eerder is gestopt met het offeren. Pantaar zelf heeft dat zichzelf ook al vaak afgevraagd. Hij zegt dat hij en Stach allebei dom zijn, maar dat hij oud en Stach nog jong is. Hij zegt: "Aanvaard, o vuur dit geringe offer." Met een nijldige grauw stort hij zich in de vlammen en is verdwenen. Anderhalve dag houdt Stach de wacht bij het vuur en dan gaat hij weer terug naar het gemeentehuis. Stach's 6^e opdracht is ook geslaagd. Hij neemt de trein weer terug naar Wiss. De ministers houden een vergadering in het park. Minister Seer komt met het idee om de laatste opdracht gemakkelijk te maken. Maar de ministers vinden dat de opdracht ook niet te gemakkelijk moet zijn. Stach krijgt de volgende opdracht: Neem plaats op de Stenen Stoel van Stellingwoude. Stellingwoude is een klein stadje. En er staat een hele grote stenen stoel in. Stach loopt er naar toe. Om de stoel staat een ijzeren hek. De poort is afgesloten met een ketting en hangslot. Aan de poort is een houten bord vastgemaakt waar opstaat: "Wie deze stoel beklimt vermake aan zijn erven tevoren geld en goed, want hij zal zeker sterven." Hij gaat een cafeetje binnen en vraagt daar wie de sleutel van de Stenen Stoel van Stellingwoude heeft. Het antwoord is Geesje van Dorp. Stach gaat naar Geesje en vertelt dat hij op de Stenen Stoel wil gaan zitten en vraagt om de sleutel. Geesje vertelt hem dat je alleen op de stoel kunt plaats nemen als 6 belangrijkere personen je er op tillen. Anders za; je zeker sterven. Stach gaat naar huis en komt met het idee dat de ministers hem op de Stenen Stoel van Stellingwoude tillen. Hij gaat met deze vraag naar de ministers en na precies twee dagen krijgt hij een brief van de ministers waarin staat dat ze geen aanleiding hebben gezien om aan zijn verzoek te voldoen. Stach koopt een velletje postzegels en schrijft een brief aan alle zes de burgemeesters over zijn 7^e opdracht. Ook bedankt hij ze voor alles wat ze voor hem gedaan hebben. Ook schrijft hij een brief aan Kim. Ook hierin zet hij dat hij over een week de Stenen Stoel van Stellingwoude zal beklimmen. Zodra de week voorbij is zijn er al vijf burgemeesters gekomen. Ze zijn ook best bereid om Stach op de stoel te tillen, maar Kim is bang. Ze zegt tegen Stach dat het net zo gevaarlijks is om je door vijf hoge mensen op de stoel te tillen dan zonder. Maar Stach zegt dat ze zich geen zorgen moet maken. Maar net voor dat Stach, Gervaa, Kim en de vijf burgemeesters willen vertrekken naar de stoel komt de burgemeester van Smook aanrijden. En zo heeft Stach zijn zes personen bij elkaar. Zodra ze bij de Stenen Stoel van Stellingwoude aankomen, tillen de burgemeesters Stach in de stoel. Alle mensen die waren komen kijken (en dat waren er heel veel) beginnen te juichen. "LEVE DE KONING VAN KATOREN!"

ZONDAG

Oom Gervaas komt, hij komt een bloemetje bij het monument van de oude koning leggen en legt aan de kinderen uit de koning zoveel jaar is overleden, maar dat er nog geen vervanger voor hem is.

We maken kennis met twee ministers van de koning de Seer en Zuiver, de ministers van ernst en reinheid. Deze geven aan dat zij nu de baas zijn in het land en alles nu op hun manier moet. Gelukkig is er oom Gervaas nog, hij weet dat ergens in het wetboek staat dat iedereen koning mag worden door 6 moeilijke opdrachten uit te voeren. De ministers verzinnen nog wel smoesjes maar kunnen hier niet onderuit. Wij zijn wel bereid om de uitdaging aan te gaan en de ministers zullen opdrachten bedenken.

Het regent de zondag. De groep wordt in twee gesplitst. De Frekkels gaan in de circustent spellen spelen en de Bosbengels en Knerten vermaken zich in de gymzaal tot het droog genoeg is om de tenten te gaan inruimen.

Bloedje fanatiek wordt het spel Burchtbal gespeeld waarmee alle groepen een naam voor de tent kunnen verdienen.

Na het eten spelen we trefbal en is er een middeleeuwse quiz.

Menu van de dag:

Soep
Aardappelen
Worst
Groenten
Toetje

MAANDAG

De ministers Pardoos (minister van ijver) en Walsen (minister van regelmaat en orde) komen met de eerste opdracht. In het stadje Wapenfelt staat een granaatappelboom, aan deze boom groeien geen appels, maar granaten. Steeds als er een granaat op de grond valt ontploft die, er zijn al veel mensen gewond geraakt en zelfs gedood. De ruiten in de huizen van Wapenfelt zijn van drie dubbel glas anders springen ze iedere keer kapot bij elke explosie. Onze opdracht is: zorg dat de granaatappelboom al zijn granaten kwijt raakt zodat de boom omgehakt kan worden.

Later komt Minister de Seer komt langs en geeft ons de tweede opdracht voor na het eten, vernietig de tovenaars van Ekilibrië. De tovenaars van Ekilibrië heet Pantaar. Iedere avond bezoekt hij één huis. Je weet nooit welk huis. Soms is hij er vorige week ook al geweest. Bij sommige huizen is hij al 100 jaar niet geweest. Hij komt langs, belt aan en vraagt om een aalmoes, maar je moet hem ook een offer brengen. Iets wat je echt zult missen. Pantaar voelt of je echt iets dierbaars weggeeft. Als je dat niet doet neemt hij bijv. je hond, al je geld, je fotoalbum of nog erger. En als je je verzet verandert hij je in een gangklok.

Tovenaar Pantaar komt in de avond en eist van iedereen zijn of haar kostbaarste bezit. De kinderen en leiding bedenken even wat hun kostbaarste bezit is en halen dat. Alle kostbare bezittingen moeten op een reuze weegschaal/wip gelegd worden, als die doorslaat (Pantaar staat aan de andere kant) zullen de bezittingen kostbaar genoeg zijn. Maar de weegschaal slaat niet door, Ward heeft niet zijn kostbaarste bezit gegeven, want dat is Joep, zijn kookstaf maatje. Pantaar heeft Joep daarom ontvoerd. Terwijl de kinderen hun kostbaarste bezit zijn halen wordt Joep weggehaald. Om Joep terug te krijgen gaan we een smokkelspel spelen met het aller dierbaarste bezit wat Katoren heeft, vuurwerkkruid (zakjes met zand). De ministers zijn wederom tikkers!!! Om te voorkomen dat de kinderen het hele gewicht van Pantaar moeten smokkelen wordt de weegschaal verzaamd met bakken water/zand. Aan het einde van het spel leggen we al dit vuurwerkkruid bij Pantaar op de weegschaal en komt Joep terug. Pantaar is woedend en verdwijnt voor eeuwig.

Vandaag regende het ook, gelukkig niet de hele dag! Er zijn verschillende spelen vandaag die we met de kampgroepen spelen. Elke 3 kwartier wisselen we van speelveld/spel.

Op maandag aten we,
Soep
Nasi
Sate saus
Salade
Toetje

DINSDAG

De ministers Broeder (minister van deugd) en Regtoe (minister van eerlijkheid) komen met de derde opdracht: Vernietig de draak van Smook. De draak van Smook heeft 7 koppen. Als je er een kop afhakt groeit deze meteen weer aan. In Smook hangt een hele vieze lucht, dat komt door de vieze adem van de draak. De lucht is zo vies dat je de zon niet eens kunt zien! De draak kan worden verslagen door hem te bekogelen met water. Natuurlijk moet er eerst op zoek worden gegaan naar een goede water bron.

Start Smooktocht. Tijdens de tocht gaan de groepen opzoek naar de waterbron. Eenmaal bij de bron aangekomen moet het water worden getest, om te kijken hoever het vervuild is. Ook gaan de kinderen kijken hoe het water weer verschoond gaat worden. Verder worden er nog leuke proefjes met het water gedaan.

Na een gezellige wandeltocht komen alle groepen aan bij een meer waar we leuke proefjes doen, bij kletsen en wat uitrusten voor we aan de terug tocht beginnen.

In de avond bekogelen we de draak die op het kampterrein is verschenen! We verslaan hem en kunnen ook deze opdracht afvinken!

Menu van de dag
Soep
Pasta (pennen met roomsaus)
Salade
Toetje

WOENSDAG

De ministers Zuiver en Walsen komen met de vierde opdracht: Bedenk een oplossing voor het probleem met de vogels van Decibel. De vogels van Decibel maken zoveel lawaai dat je doof wordt wanneer je er naar luistert. De mensen in Decibel lopen dus altijd met oorkleppen op. Decibel ligt aan zee, dus reizen we af naar het water.
Eerst spelen we 2 spelletjes, daarna gaan we lekker zwemmen met z'n alle. We lunchen op het zwembad.

Door de vogels te laten zien hoe leuk wij het bij en in het water hadden van het zwembad zijn ze hem letterlijk "gevloegen"!

In het zwembad in Oirschot vermaakte iedereen zich prima! Heerlijk fris, haren ook weer eens gewassen, stapte iedereen voldaan in de avond de auto weer in, terug naar het kamp terrein.

Vandaag op het menu
Soep
Gebakken aardappelen
Kip krokant
Groenten
Toetje

DONDERDAG

De ministers komen met de vijfde opdracht. Genees de neuzen van de mensen van Afzette Rije. De neuzen die we moeten genezen zijn geen normale neuzen. Zo heb je de rode koolneus, de bloemkoolneus, de paddenstoelneus, de uierneus, de oorneus en nog veel meer om op te noemen. De enige die de neuzen kunnen genezen zijn de H.H. Tara's. Zij komen op bezoek en geven je een zalfje. Ze zijn alleen ontzettend duur. Ze kosten een tientje per woord dat ze bij een bezoek uitspreken. En je moet ook nog eens voor het zalfje betalen. Wij als leiding hebben dit zalfje weten te bemachtigen en hebben dit in speciale bussen gedaan. Als je je neus in één van die bussen steekt word je neus beter, let wel op dat je met de goede neus naar de goede bak gaat.

Met een bosspel waarbij we kaartjes met neuzen in de goede bakken moesten doen konden we deze opdracht al snel wegschrappen van de opdrachtlijst!

In de middag waren er diverse workshops waarbij de kinderen konden koken, een fakkel konden maken of even konden relaxen met een klein spel.

Net voor het eten bereide we de bonte avond voor.

Gesmuld van..
Soep
Broodje warm vlees met groenten
Toetje

Bonte Avond Lied van
Lynn, Cathelijn, Boet, Sem, Bram, Roel, Vigo en Kim
Op de wijs van: het stront vlieg lied

"leidinglied"

Ref: In het landje van Katoren
Holladie jee jee Holladio
Zijn er nieuwtjes moet je horen
Holladie jee jee Holladio

Levi wilde indruk maken-
Later hoorde we wat kraken-
(Levi was in het "ondiepe" gesprongen en had zijn voet zeer gedaan)
Ref.

Jacqueline gaat voor het eerst mee-
Kunnen we poepen op de "pot-plee"
(Zij kon poetsen!!)
Ref.

Onder trefbal gaat Joost stoeien
Wat is zijn bierbuik aan het groeien
Ref.

Een beetje zuur keek Madelon
Omdat ze 's morgens niet scheiten kon
(flauwekul, hadden tijdens de wandeltocht al "poep, pies en kak liedjes bedacht")
Ref.

Bij Marloes kwam stoom uit d'r oren
Ze wilde 't snotjong niet meer horen
Ref.

Bianca kan goed lopen
Maar ze zou wat Frekkels willen verkopen
Ref.

Bram wordt niet vergeten-
Wat kan die kerel toch veel eten-
Ref.

Joepke staat veel in de keuken
Maar hij doet niet aan die peuken
Ref.

VRIJDAG EN ZATERDAG

Elke dag waren er kinderen vroeg wakker. Om 8 uur mochten ze uit bed komen, als iemand van de vrijwilligers ze kwam halen. De ochtend begon meestal van "jongens, nog even stil zijn, wie graag nog wil slapen moet die kans krijgen". Lastig, stil blijven ;-)
De laatste ochtend was het echter geen probleem. Iets voor half 6 waren de eerste al weer wakker, maar met de belofte als ze tot 8 uur stil zouden zijn we "dorpjes" zouden maken, was stil zijn in eens zo moeilijk niet. Aangezien 8 uur wel heel lang was, lekker eerder uit bed gekomen.

Op de afgesproken tijd, 9 uur, zat iedereen, met de handen gewassen, op de banken.

Deze ochtend smeerde wat vrijwilligers het brood om zo afwas te mijden ;-)

Na het ontbijt heeft iedereen goed mee opgeruimd, zijn de tassen gepakt, matjes weer opgerold en hebben we nog wat kleine spellen gespeeld voordat de ouders de kinderen kwamen halen.

We zongen met de vrijwilligers nog het lied over de kinderen, praten bij met de ouders en namen afscheid van iedereen.

Toen iedereen weg was hebben we, samen met de Dihart leden, alles opgeruimd, gesorteerd en weer nagekeken (tenten, bestek etc).

Na het ruimen aten we van de BBQ en daarna hebben we een bed bioscoop gemaakt. Niemand van de leiding heeft de complete film afgekeken, we vielen allemaal al in slaap 😊
Gelukkig lagen we al in bed.

Zaterdag hebben we de laatste dingen gepoetst en terug in Diessen de container leeggehaald. De (af)was werd verdeeld en ook zelf konden we een goede douche wel gebruiken!

MENU Vrijdag

Vandaag aten alleen de vrijwilligers nog op het kampterrein. Zij aten van de BBQ die voor een klein deel was betaald met de fooi die we kregen van wat ouders.

Later op de avond zijn we heerlijke ijsjes gaan eten na een korte wandeltocht door Vessem

Zaterdag zijn we bij Kerkzicht gaan eten en hebben we nog wat gedronken bij de Bockenrijder om het kamp af te sluiten.

**Op donderdag hadden we het er met wat
"oude" vrijwilligers over vroeger maakten we een lied
over de kinderen.**

**Gelijk werd een schrijf blok en pen gepakt en op de wijs van
Onder de blauwe Hemel/Boudewijn de Groot
werd er een lied gemaakt.**

Het lied zongen we voor de kinderen en vrijdag ook nog voor de ouders.

Onder de blauwe hemel, in het Katorenbos
Zijn de bos bengels beland en ze feesten er op los
Bran, Tom en Vigo durven alles aan
En Sil en puck weten hoe je draken kunt verslaan
En als de zon gaat schijnen is job van de party
Wat een stoere kerels voor het eeeeeeeeeerste jaar op kamp

Lauren, Nadine, Femke waren abuis
Verlieten veel te vroeg t kamp al naar hun warme huis
Kim, Britt en Jente die zijn niet te flauw
Zij stonden vrolijk op, al voor de dag en dauw
Geert, Jesper, Tigo die eten niet zo snel
Zij eten liever frietjes of een frikandel
Romy houd van eten, net als Esmee
Hen hoor je niet snel zeuren, zij zijn heel snel tevree
Lynn zingt onder het eten het liefst uit volle borst
Anne en Tara hebben vaak hun soep gemorst
Marieke, Rafke, amber sluiten deze rij
Tot na de vakantie, dan zijn we er weer bij

En als de leiding slaapt spelen wij in het in het zand
De allerleukste dingen doe je bij jong nederland

En de Frekkels, ook van de party
Sem, Siem en Bart die waren toch zo blij
De leiding soms wat minder en dat merkte zij
Gelukkig kwam jan er maandag ook weer bij

Eten op kamp dat is toch altijd feest
Zeker als boet, Roel en Tim langs zijn geweest
Ze houden niet van groenten en poetsen liever niet
Ze kunnen heel goed luisteren, maar doen dat liever niet

Lynn, Sofie en Lola treuzelen er op los
Vergeten hun toiletas en plassen in het bos
Cathelijn en eva zijn meestal bij elkaar
Vaak gaat dat goed, maar soms doen ze ook erg raar
Als Suus weer ligt te snurken, ligt Mirthe in een deuk
Dat is niet zo raar, want zij vind echt alles leuk

Het kamp komt zo ten einde, het zit er weer op
Bedankt voor de gezelligheid, de week, die was weer top

KINDERPRAAT

Als vrijwilligers speelde we soms een minister.
We verkleedde ons en hebben dan echt wel door dat de kinderen ons herkennen. Echter, de opmerking "Kim, Kim, ik had je wel herkend hoor..aan je sokken" is dan toch wel komisch.

Man/vrouw

Flie

Fla

Flie fla

Flie fla flo

Fizate

Koembelladie koembelladie koembelladie fizate

O no no no no nelfizate

Ienzmienz teasamienz oewapozwanemmienz

Teasamienz salaminz oewapozwa

Blie blie bliedezdode bobo betiēdade wawa ajettiēdade sjiē en toē

"Hoe gaat dat liedje ook al weer van de vlooiën"??
← Dankzij Tijmen kennen we het allemaal nog ☺

"Heb jij een knuffel"? "Ja, maar die ligt thuis, ik ben hem vergeten".

"Ow, wat erg, wil je die van mij dan lenen, ik lig toch al naast mijn broer"?

De volgende dag hebben we maar een knuffel geknutseld. Na de "operatie knuffelpop" was daar in eens "Kleine Bob". De groene pop sliep daarna alsnog bij de Bosbengels.

Een leuk stukje van Knert Geert:
*Het leukste was spelen in het bos en het zwemmen. Maar gewoon veel buiten spel en buiten zijn is ook erg leuk.
Het eten wat beter dan vorig jaar;-)*

Ik ga volgend jaar weer mee op kamp!

Groetjes Geert

Na het ene kamp, verlang ik alweer naar het volgende. Het is, naast soms ook "politie agent spelen" namelijk een geweldige week! Mijn mooiste herinneringen aan dit kamp?! Die kan ik wel noemen hoor!

Donderdagmiddag. De activiteit van de middag zat er op en iedereen kon gaan doen waar hij/zij zin in had. Achter bij het speelveld lag een zand pad en daar ontstond uit het niets ineens een "eilandje" binnen het kamp wat ik al als eiland ervaar. Ineens zaten we daar, de jongens en ik, in het zand met de laagstaande zon op onze al wat gebruikte velletjes. Met tentharingen werden kuiltjes gegraven en werden ineens de rollen omgekeerd. "Hier Kim" een knul van de Frekkels duwde met wat kiezels in mijn handen en leiden me naar een in het zand getrokken streep, een eindje van de kuiltjes af. Nu moet je proberen de steentjes in de kuiltjes te gooien. Er was niets over "vergaderd", maar iedereen ging wat opzei. Een kleine bosbengel had ook een kuil gegraven "als je hier in gooit krijg je vijfhonderd en vijfhonderd punten". "Dat is 1000 hoor" zei een grote. Die kreeg gelijk een por en een knipoog "dat kuiltje is vijf honderd vijf honderd punten waard". "Ow, dat is waar ook, antwoorde hij en gaf de kleine een schouderklopje". Daar ging het spel van start. Maar, moest ik nu juist in of naast de kuiltjes gooien. Ik wilde de mannen niet teleurstellen! Fanatiek werden de punten bijgehouden en opgesteld. "je hebt uhm...ja, heel veel punten" werd er medegedeeld en warempel, ik kreeg ook een schouderklopje "die je goed hoor". Al snel werden de kuiltjes rivieren en wegen en ontstonden er ook "huisjes" hegjes en weilanden. Het mini Katoren werd gebouwd! "Kim, Kihimmmmm, kom je even, even de leiding bij elkaar", he verdorrie, daar heb ik nu geen zin in". Gelukkig kreeg ik al snel "vrijstelling" voor het "overleg" van een Jong Nederland collega die waarschijnlijk wel door had dat ik liever "als een klein jong" in het zand zit te knellen met de mannen ☺. "Kim, kun jij voor mij ook zón palmboom van gras maken". Verbaasd keek ik hem aan, de kleine die me met grote smekende ogen aankeek". Palmboom? Ow, hij bedoelde vast het bosje gras wat uit een kuiltje stak. Voor het ene kind was het nog een vuurspuwende vulkaan, maar goed, nu maakten we een palmboom. Heerlijk, er op los fantaseren, een simpele zandpad en wat oude tentharingen en het leven was perfect. De kleintjes en grote, als Jong Nederland broeders bij elkaar! Tegen etenstijd maakte we, schouder aan schouder, een kring rond het dorp en liepen we, voetje voor voetje, dicht naar elkaar. Onder ons verdween het dorp weer naar een pad waar zojuist nog een auto speciaal voor ons van af week (onder luid applaus van de "broeders" en daarna zwaaiend en met de duim omhoog).

De volgende ochtend, de laatste van de kampweek voor de leden, waren er al leden om half 6 wakker. Tja, lastige situatie. Half 6 is net wat te vroeg om op te staan. De afspraak dat ik ze om half 8 uit bed zou komen halen (nog steeds vroeger dan wat in het draaiboek stond) en we weer een dorp zouden gaan maken deed wonderen. Klokslag half 8 liepen ze muisstil naar het zandpad. Sommige nog met de pyjama aan ("ik maak herrie als ik mijn kleren aan doe, dan worden ze wakker in de tent") begon de bouw weer. Steeds meer kids sloten zich aan en ook meiden voegde zich bij de bouwvakkers. Een aantal bedacht zelf spelletjes op het grasveld, maar, alles was zo gemoedelijk!

Iets voor negen uur wist iedereen precies wat er zou gebeuren. Het dorp werd weer weggevaagd van de aardbol. De handen werden gewassen, ontbijten!

Via deze weg wil ik alle vrijwilligers, leden en ouders bedanken voor deze fijne week! Bedankt voor de geweldige momenten "klein jong", ouders voor het vertrouwen ons en "kleega's", ook al weer zin in het Volgende kamp???

Kim

DANK JE WEL

Er waren vrijwilligers die het moeilijk konden geloven toen we vertelde dat het gemiddelde aantal boterhammen per kind rond de 8 lag voor de lunch!

Maar, vreemd is het toch ook niet! Naast dat we de hele dag buiten actief bezig zijn hadden we ook weer HEERLIJK brood van Maria en Jan van Hulten gesponseerd gekregen. Het brood van Bakkerij van Hulten smaakt erg goed!

Natuurlijk hebben we ook warm gegeten op kamp. Vele avonden maakten we gebruik van de wokpan die we mochten lenen van Joost en Saskia Aarts. Heel fijn om op te bakken en wokken!

"Cor" die eigenlijk Henk rijdt al 15 jaar de container met kampmaterialen voor ons naar het kampterrein. Donders grondverzet leent ons elk jaar een container uit en daar zijn we ontzettend blij mee!

Bovengenoemde mensen krijgen (of hebben inmiddels) een kleine attentie gekregen namens de leden en vrijwilligers.

Fijn dat we elk seizoen weer kunnen rekenen op medewerking!

We willen ook de ouders die een fooi hebben gegeven aan het eind van het kamp bedanken. Hier hebben we een deel van het avond eten van betaald wat we als vrijwilligers op hebben na het opruimen van de kamplocatie. We hebben smakelijk gesmuld van een BBQ!

Ferry en Suzan, dank jullie wel voor de taart! Attent dat jullie die voor ons mee brachten. Tijdens de opruim pauze op vrijdag middag hebben we hier heerlijk van gesmuld!

Leden, dank jullie wel voor jullie enthousiasme, jullie verhalen en gezelligheid. Geweldig om een weekje met jullie opstap te mogen! We hopen dat jullie volgend jaar weer mee gaan!

Ouders, dank jullie wel voor het vertrouwen in ons, de leuke berichtjes op onder andere Facebook en het feit dat we weer een week mochten genieten van jullie "kleine";-)

BOSRATTEN

KAMP

2015

Dag 1 zondag 19 juli

Op zondag 19 juli begon het kamp van de Bosratten. Vanuit de basisschool zijn we met een omweg naar het kampterrein gefietst in Vessem. Helaas regende het volop, dus na flink doorfietsen waren we aangekomen en was het meteen droog. Nadat iedereen zijn lunchpakket ophad was het tijd om de tenten op te zetten. Jaja, de kids hebben dit helemaal zelfstandig gedaan! Hierna was het tijd om te chillen... De kids mochten boodschappen doen en zelf weten wat ze gingen koken. Dit was een overheerlijke BBQ met een zelfgemaakte salade... dit was smullen!

In de avond stond er een lange wandeling voor de boeg: een DROPPING. De kids zijn op ongeveer 7 km gedropt en moesten vanuit daar terug lopen. De kids hadden de weg gevraagd en zijn teruggelopen, door het bos was te eng voor sommige, dus zijn ze over het fietspad gelopen. Dit was wel langer, maar ze zijn in een keer goed gelopen.

Voor het eerst mochten ze zelf weten hoe laat ze gingen slapen, tot in de late uurtjes hebben ze gesmuld van chips, snoep etc.

Dag 2 maandag 20 juli

Dag 2 stond in het teken van een sportieve dag, 19 km fietsen, 16 km kanoën en weer 19 km terug gefietst. Phoephoe, dit was voor de leiding nog wel zwaar. Het was een erg gezellige dag met zijn allen!! En ja, de leiding moest toegeven dat een tocht van 16 km met de kano toch wel een beetje te lang was. Onderweg gingen alle kano's om en was er veel pret ! En dat is het belangrijkste.

Na een lange fietstocht, stond er heerlijk eten klaar en 's avonds was iedereen moe. De kids hebben met zijn allen nog gechillt in de tent en toen was het tijd om te gaan slapen.

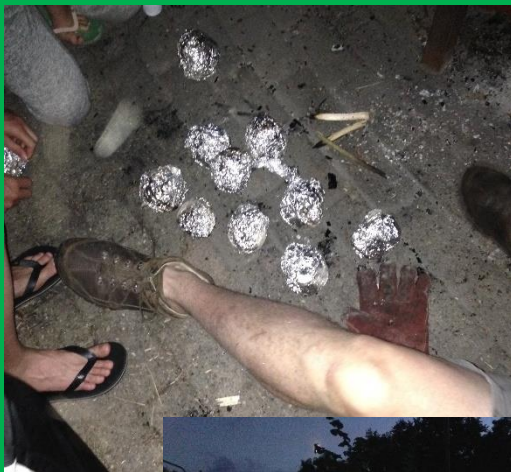
Dag 3 dinsdag 21 juli

Dinsdags zijn we met zijn allen richting Veldhoven gefietst, de kids speelde hier crazy 88 door het winkelcentrum. Ze moesten van allerlei opdrachten uitvoeren in twee groepen: de jongens tegen de meisjes.

- Maak een zo groot mogelijke wave op het terras.
- Laat een hond uit
- Vraag iemand ten huwelijk
- Knip een kapper.

Beide groepen waren erg fanatiek, de uitslag van deze fanatieke strijd laat zich nog even op zich wachten, totdat de foto's klaar zijn. Hier later meer over...

De kids mochten in de avond zelf kiezen wat ze graag wilde eten, TAFELFRIET! Lekker en makkelijk. In de avond het weerwolvenspel en een lekker gebakken appeltje op het kampvuur.

Dag 4 woensdag 22 juli

Woensdag zijn we naar het E3 gefietst en hebben daar heel de dag gezwommen en lekker in het zand gelegen. Zo kon iedereen, ook de leiding bijkomen van de eerste dagen.

Als avondspel hadden we het bean boozled spel gespeeld. De spinner geeft aan welke Jelly bean je moet eten, dit kan een normale zijn of een hele vieze bijvoorbeeld babydoekjes of rotte eieren. Dit was natuurlijk enorm lachen! We hebben genoten van deze avond.

Dag 5 donderdag 23 juli

De kids mochten deze dag uitslapen en daar zijn ze goed in! Heel fijn ☺ Na alle dagen vol programma, was deze dag wat rustiger. De kids hebben aan een hut gewerkt waar ze diezelfde avond nog in mochten slapen. Dit was erg leuk!!

Tussendoor was het tijd voor 'vlatwister'. Een zeiltje met vla vlekken en draaien maar. Dit leverde erg leuke plaatjes op. Het buikschuiven met de vla mocht natuurlijk niet ontbreken.

's avonds gezellig met zijn allen in de hut en uiteindelijk toch nog een paar uurtjes slapen.

Dag 6 vrijdag 24 juli

Vrijdag was het opstaan, eten en naar huis! De ouders hadden geregeld dat we met zijn allen een ijsje mochten eten bij de Zwaan in Diessen als afsluiting.

Wij (Danny & Suzan) willen iedereen bedanken voor het geweldige kamp! We hebben enorm genoten van jullie gezelligheid. Tot komend seizoen ☺

**DIHART
KAMP
2015**

BBC KAMP

2015

